

Uvod

Ekologija je nauka o životnoj sredini. Ime nauke potiče od grčke reči oikos – dom i logia – nauka. Termin ekologija prvi put je upotrebio nemački biolog Ernest Hekel 1866 godine.

U suštini ekologija je nauka koja proučava raspored i rasprostranjenost živih organizama i biološke interakcije između organizama i njihovog okruženja.

Ekologija kao nauka širokog polja proučavanja, može se podeliti na nekoliko glavnih i sporednih subdisciplina. Glavne subdiscipline su:

Bihevioristička ekologija koja proučava ekološke i evolucionističke osnove životinjskog ponašanja i ulogu ponašanja u prilagođavanju životinja njihovim ekološkim staništima.

Populacijska ekologija (ili autoekologija) koja se bavi populacijskom dinamikom unutar vrsta i njenom povezanošću sa faktorima prirodne sredine

Ekologija životne zajednice (ili sinekologija) koja proučava odnose među vrstama u određenoj ekološkoj zajednici

Ekologija predela koja proučava međudnose slabih uočljivih delova predela

Ekologija ekosistema koja proučava razmenu energije i materije kroz ekosisteme

Opšta ekologija koja se bavi problematikom na makroekološkom nivou.

1.1 Pojam životne sredine

Značaj pitanja definisanja pojma životne sredine proističe iz proste činjenice da su pojmovi spoljašnja sredina i životna sredina osnovni i najvažniji pojmovi ekologije uopšte.

Drugim rečima, svaka životna sredina je istovremeno i spoljašnja sredina, ali svaka spoljašnja sredina u kojoj se živo biće može naći i slučajno, nije obavezno njegova životna sredina.

Za razumevanje pojma spoljašnja sredina neophodno je voditi računa o brojnim ekološkim faktorima kao što su, na primer, svetlost, voda, vlažnost, temperatura, hrana, hemijske osobine vazduha, zemljišta, vode itd. Taj sistem ekoloških faktora se menja u vremenu i prostoru. Ti faktori deluju istovremeno, utiču jedni na druge, menjajući se u tim međudejstvima na određen način.

1.2 Zagađenje životne sredine

Pojam „zagađivanje životne sredine” se može definisati kao unošenje zagađujućih materija ili energije u životnu sredinu, izazvano ljudskom delatnošću ili prirodnim procesima koje ima ili može imati štetne posledice na kvalitet životne sredine i zdravlje ljudi. Pod zagađujućom energijom se misli na radioaktivnost, buku, toplotu, vibracije itd.

Za stanje životne sredine i njeno zagađivanje uvek je odgovoran neki zagađivač. Zagađivačem se, u najširem smislu, podrazumeva pravno ili fizičko lice koje svojom aktivnošću zagađuje životnu sredinu.

Jedno od pitanja na koje se takođe ukazuje pri raspravama o zagađivanju životne sredine je pitanje „kapaciteta životne sredine”. U najširem smislu pod ovim se podrazumeva sposobnost životne sredine da prihvati određenu količinu zagađujućih materija, tako da ne nastupi nepovratna šteta u životnoj sredini.

Ugrožena životna sredina je određeni deo prostora u kojem zagađenje ili rizik od zagađenja prevazilazi kapacitet životne sredine. Onda kada nastanu štete u životnoj sredini preduzimaju se različite mere remedijacije, odnosno sanacije.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com